

2017

Imperi del Mig

Oriol Fontdevila
LA VIRREINA CENTRE DE LA IMATGE

Imperi del Mig és un programa de seminaris, un grup de lectura i una investigació que desplega una constel·lació de nocions relatives a la mediació. Mentre que el mateix concepte de «mediació» (*vermittlung*) va ser pres amb una certa provisionalitat i fins i tot amb un cert desdeny des de la seva mateixa invenció de mans de l'idealisme alemany, en la contemporaneïtat la mediació es prefigura com un repte ineludible: des d'una perspectiva performativa i materialista, la mediació apareix ara com la mateixa condició de possibilitat per l'antagonisme i, per tant, com un germen per a l'art i el pensament crític.

Imperi del Mig és l'expressió que va introduir Bruno Latour amb el seu *Nous n'avons jamais été modernes* (1991) per referir-se a la repressió que la modernitat va exercir sobre el treball de la mediació. «Després del treball de la mediació, sempre començava el de la purificació», explica Latour, de manera que els moderns procedien a netejar les traces de mestissatge que precedeixen l'emergència de qualsevol fenomen. Per aquesta raó, desplegar ara l'Imperi del Mig implica desbordar els límits epistemològics establerts i alhora obrir la caixa negra del poder.

Programa de seminaris:

16 de maig

Luc Boltanski i Arnaud Esquerre

Com obtenir beneficis amb objectes enriquits

Espai 4. 19h. Entrada gratuïta. Aforament limitat

Els objectes bescanviats a preus elevats o molt elevats amb relació als preus més comuns, la indústria del luxe, el mercat de l'art contemporani, la creació de patrimoni, el turisme: totes aquestes activitats constitueixen el que anomenem una «economia de l'enriquiment». Es podria plantejar l'objecció que l'existència d'una esfera d'exclusivitat i de luxe no és res nou. Amb tot, des del punt de vista de la creació de riqueses, l'esfera que hem de descriure es distingeix del món industrial en molts trets, i té importants conseqüències econòmiques i socials, fins al punt que es pot esbossar esquemàticament una taula de dos tipus d'economia ideals. Així, doncs, es pot contraposar una economia centrada en la producció industrial a una economia basada en processos «d'enriquiment de les coses». Aquests processos es basen en el «format de col·lecció». Un dels trets originals d'aquest «format de col·lecció» és que crea un espai en el cosmos capitalista per incrementar el valor de les coses del passat (que poden haver sofert un període de decadència) i de coses que, tot i ser recents, es tracten com si estiguessin destinades a ser immortals.

Luc Boltanski és cap d'estudis de l'Escola d'Alts Estudis en Ciències Socials de París. És autor de nombrosos llibres, dels quals els traduïts a l'anglès més recentment són *Mysteries and Conspiracies: Detective Stories, Spy Novels and the Making of Modern Societies*; *On Critique: A Sociology of Emancipation*, i *The Foetal Condition: A Sociology of Engendering and Abortion*.

Amb Arnaud Esquerre, Luc Boltanski és coautor d'*Enrichissement. Une critique de la marchandise* (2017), i un volum sobre l'expansió de la dreta a la política i el pensament de França: *Vers l'extrême: Extension des domaines de la droite* (2014).

Arnaud Esquerre és responsable de recerca del Centre Nacional de Recerca Científica de París. És autor d'un llibre sobre sociologia de l'astrologia contemporània (*Prédire: L'astrologie en France au XXIe siècle*) i d'un altre sobre sociologia de les sectes a França (*La manipulation mentale: Sociologie des sectes en France*). També ha escrit una obra sobre la gestió dels cadàvers, i recentment ha publicat un llibre sobre els testimonis de trobades amb ovnis i extraterrestres, titulat *Théorie des événements extraterrestres: Essai sur le récit fantastique* (2016).

27 de juny

Lars Bang Larsen i Søren Andreasen

Els mediadors són subjectes implicats en interaccions que produeixen vessaments, lliscaments i suspensions

Espai 4. 19h. Entrada gratuïta. Aforament limitat

La cultura contemporània està assetjada per múltiples espectres, com ara els discursos sobre l'origen o les naturalitzacions de la mediació, però també per una manca de conceptes per als tipus de mediació que produeixen moviments sense progrés, en comptes de representació, estabilització i control. Segons com, ja no calen explicacions: com a mediadors interessats positivament en la mediació, esperem deixar-nos endur. En la nostra xerrada-conferència, parlarem de tot un seguit de pràctiques de mediació capaces d'arribar a destinacions menys probables.

Søren Andreasen és un artista que treballa a Copenhagen. Entre les seves exposicions recents hi ha *The 8th Climate*, l'11a Biennal de Gwangju (2016); *The Real After Psychedelia*, CAC Vilnius (2015); *Literacy-Illiteracy*, 16a Triennal Gràfica de Tallinn (2014); *Leisure, Discipline and Punishment*, Contour 6, Mechelen (2013). Entre les seves publicacions recents hi ha *Mass and order 2*, mediabus (2016); *Will and Nerve Force in relation to Symbolic Culture*, Space Poetry (2013), i, amb Lars Bang Larsen, *The Critical Mass of Mediation*, Internationalistisk Ideale (2012/2014). www.sorenandreasen.net.

Escriptor, comissari artístic i historiador de l'art, **Lars Bang Larsen** és professor convidat a la HEAD de Ginebra. Ha estat (co-)comissari d'exposicions col·lectives, com ara *Incerteza Viva*, a la 32a Biennal de São Paulo; *Reflections from Damaged Life* (Raven Row, Londres 2013), i *Georgiana Houghton: Spirit Drawings* (Courtald Gallery, Londres 2016). Entre els seus llibres hi ha *The Model. A Model for a Qualitative Society 1968* (2010), *Networks* (2014) i *Arte y norma* (2016). La seva tesi doctoral sobre art i psicodèlia es va titular *A History of Irritated Material*.

12 de setembre

Carmen Mörsch

Mediació artística i colonialisme

Espai 4. 19h. Entrada gratuïta. Aforament limitat

Aquest seminari tractarà de les formes en què s'han establert històricament la feminització i el paternalisme en la mediació artística. En aquest sentit, es plantejaran un seguit de consideracions sobre a) el fet que aquesta disciplina encara la dominen les professionals femenines, i b) el fet que el discurs hegemònic de la disciplina sobre un pròisme deficient que es pot rectificar/rescatar per mitjà de l'educació artística es basa en el corrent de la modernitat, és a dir, en l'establiment dels estats nació, l'imperi colonial i el capitalisme. De manera interdependent, des del seu naixement, la disciplina ha ofert també espais de resistència, apropiació i subversió. Per tant, és un espai en què pren forma la lluita per l'hegemonia. Aquest seminari és una invitació a tenir en compte col·lectivament les possibilitats i els potencials de la mediació artística entesa com una pràctica crítica, descolonial i transformadora en els temps actuals i des d'una perspectiva global.

La professora **Carmen Mörsch** és cap de l'Institut de Recerca d'Educació Artística de la Universitat de les Arts de Zuric, Suïssa: <http://iae.zhdk.ch>. Els seus interessos de recerca inclouen la història i el present dels artistes en l'educació; les pràctiques de col·laboració i transformació en l'art i l'educació; l'educació artística i la teoria *queer*/postcolonial. És membre de la xarxa «Another Roadmap for Art Education», que aplega investigadors i professionals interessats a analitzar i desenvolupar l'educació artística des d'una perspectiva emancipadora i descolonitzadora: <http://another.zhdk.ch/>

17 d'octubre

Isabell Lorey

Democràcia presentista i l'immediable

Espai 4. 19h. Entrada gratuïta. Aforament limitat

Els moviments crítics amb la representació i la identitat que es manifesten amb l'ocupació de places des del 2011 han inventat unes noves formes de democràcia per a les quals he proposat el terme «presentisme». Aquestes noves pràctiques democràtiques també es poden trobar en alguns governs municipals d'Espanya. La democràcia presentista no significa simplement la negació o l'altra cara de la representació democràtica. El presentisme no es troba en una relació de dicotomia amb la representació, sinó que sorgeix d'una ruptura amb les confrontacions identitàries entre «nosaltres» i «ells», a través d'un èxode dels dualismes entre rebuig i apropament o consens i conflicte. Enmig del presentisme, aquest èxode obre una via per a processos constituents transversals, per a una política més enllà de la idea de mediació. Si el presentisme no és allò immediat i autèntic, què pot significar la intercessió en la democràcia presentista?

Isabell Lorey és politòloga teòrica a l'Institut Europeu per a les Polítiques Culturals Progressistes (eipcp) i codirectora de la plataforma de publicació experimental *transversal texts*. És professora de política de gènere a l'Institut de Ciències Polítiques de la Universitat de Kassel.

Ha estat professora de ciències socials i culturals i de teoria feminista i postcolonial a la Universitat Humboldt de Berlín i a les universitats de Viena i Basilea. Els seus interessos en matèria de recerca se centren en la precarització laboral i vital en el neoliberalisme, els moviments socials, la teoria crítica de la democràcia i la representació i la immunització política. Entre els seus llibres més recents hi ha *Figuren des Immunen. Elemente einer politischen Theorie* (Diaphanes, 2011); *State of Insecurity. Government of the Precarious* (Verso, 2015), *Estado de Inseguridad. Gobernar la Precariedad*, traducció de Raúl Sánchez Cedillo (Traficantes de Sueños 2016); *Presentist Democracy* (2018). Es poden trobar més textos seus en espanyol aquí: <http://transversal.at/bio/lorey>.

Grup de lectura:

Sessions conduïdes per Oriol Fontdevila basades en el debat de diferents textos i la presentació de casos d'estudi. Així mateix, les sessions serviran per aprofundir en les qüestions que, en paral·lel, els diferents convidats plantejaran amb el programa de seminaris.

6 de juny – Presentació: *L'Imperi del Mig*

4 de juliol – *La mediació com a conducta per a la diferència*

3 d'octubre – *L'art com a agent de mediació*

7 de novembre – *Ontologies de la mediació*

28 de novembre – Conclusiones

Reserva anticipada al telèfon 93 316 12 86, de dimarts a divendres de 13 a 17 h
18-21h. Virreina LAB. Entrada gratuïta. Aforament limitat